

Г Л А В А XXVII.

За възстаніето въ Габрово и въ околнитѣ му
мѣстности въ 1876 година.—

Въодушевенитѣ и родолюбиви младежи въ Габрово, душа и сжрдце на които сж били Якимъ Цанковъ и Цанку Дюсъ-Табановъ, не можяха да останатъ хладнокржвни и равнодушни; и спорядъ това, Якимъ Цанковъ, който е былъ главатаря на революціонния комитетъ въ Габрово, отворилъ бѣше ѣще и по отпреди възстанически засѣданія; отсетиѣ се усилихѣтя засѣданія на сжзаклятницитѣ въ Габрово и въ околнитѣ мѣстности съ цѣль: за да се нарѣди и приготви добрѣ проектиранното възстаніе. Стремлѣніята обаче на възстанническитѣ дружини отсамъ Балкана сж были: да се сосредоточяватъ въ Габровскитѣ, Севлиевски и Трѣвненски Балкански гори, отъ дѣто да могатъ по лесно да нападатъ на Турцитѣ, и да се отеглюватъ въ случай на голѣма турска сила; и въ съображеніе на това, Габровчянитѣ преимущественно не можяха да стоятъ хладнокржвни и мирни; и въ едно засѣданіе, станало на 27 Априлія, рѣшило се да бжде Войвода на Габровскитѣ чети Цанку Дюсъ-Табановъ, което той и на драго сжрдце приелъ. Въ слѣдствие на това, и възстанничитѣ поченали да излизатъ за въ Балкана на малки чети, и презъ ноцитѣ на 27, 28, 29 и 30 Априлія излѣзли отъ Габрово до 50—60 момчета съ оржжіе въ ржка въ Балкана, и съ тѣзи поборници се присѣдинили и мнозина други отъ околнитѣ Габровски колиби.

На 29 Априлія презъ вечеръта, излѣзи самъ Цанку Дюсъ-Табана изъ Габрово въ балкана, за да зжмни командуванъето на възстанничитѣ, и нѣколко дни слѣдъ заминуванъето му, пржена се като молнія слухъ изъ Габрово, че възстанничитѣ нападнали пощатѣ и ранили заптіето черкезчето, което сжпроваждало пощатѣ. —

Якимъ Цанковъ же глава на Габровскія ч. р. комитетъ,